

nogen Brug for Søofficerer i Kommissionen, efterdi denne slet ikke skulde undersøge den nærmere Plan for Flaadens Udvikling og heller ikke overveie og undersøge Spørgsmaalet om Aggersøfjord, som paa anden Maade er gjort til Gjenstand for Forhandling. Der var altsaa kun Kjøbenhavns Søbefæstning, men der ansaa jeg Sagen for at være saa fuldstændig ren og klar, at der ikke var Grund til at tage anden sagtyndig Medhjælp end den, der fandtes i Kommissionen, idet det artilleristiske Element var stærkt repræsenteret i samme, og der særlig var en Officer tilstede, der som mangeaarig Fortschef ved Søbefæstningen havde haft Velilighed til at sætte sig i særdeles Grad ind i disse Forhold. Betænkningen udtaler dernæst, at Regjeringen forud kunde være sikker paa Kommissionens Tilslutning til Planens Hovedpunkt, Kjøbenhavns Befæstning. Dette synes at tyde paa, at da Betænkningen blev frede, var Ordføreren ikke ganske paa det Reene med, hvad der skulde være Kommissionens Opgave; thi naar den slet ikke skulde udarbejde nogen ny Forsvarsplan, men derimod væsentlig drøfte den af Regjeringen ifjor forelagte Plan, hvoraf Kjøbenhavns Befæstning var et overmaade væsentligt Led, kan der aldeles Intet antes imod, at disse Mænd vidstes at være Tilhængere af Planens Hovedpunkt: Kjøbenhavns Befæstning. I det Hele vil jeg bemærke, at det maaste nok kunde være temmelig vanskeligt at faae en militær Kommission nedsat, naar man vilde sammenfætte den af Modstandere imod Kjøbenhavns Befæstning. Der er endvidere fremført en 3die Anke i Betænkningen, nemlig at „til ydermere Sikkerhed har Ministeriet paa Forhaand forlagt Kommissionen, at dens eventuelle Forslag skulde være baserede paa den Forsvarsplan for Landet, der fremkom som Resultat af Kommissionsforhandlingerne i 1872 o. s. v.“. Ja det er klart, det er ligefrem det, Kommissionen skulde, og derfor have Ankerne, der ere fremførte mod dens Sammenfættning, Intet at bethde. Derfor har det ligeledes Intet som helst at bethde, naar der senere i Betænkningen tales om den megen Forsigtighed, hvormed Regjeringen havde sammensat Kommissionen.

Fleraltlet ender sin Betænkning med følgende Udtalelse: „Forovrigt kunne de Betragtninger, hvortra henholdsvis Kommissionens Fleralt og Mindretal gaa ud, svarere anses for at stadfæste end at afkræfte de Indvendinger, der af Fleraltlet fremsattes ifjor, og ikke mindst gjælder dette om de da fremstillede finantzielle Beregninger.“ Den ærede Ordfører gjentog omtrent det Samme i

Dag, men han præciserede det slet ikke næiere, idet han blot udtalte omtrent saaledes, at der i Kommissionens Betænkning var fremkommet Oplysninger, som yderligere afgav et Vidnesbyrd om, at Planen er bygget paa en paafaldende løs Opfattelse af vore personelle og finantzielle Kræfter. Da denne Udtalelse er holdt i al Almindelighed, er det noget vanskeligt at imødegaa den. Jeg skal derfor kun om nogle af de væsentligste Punkter, hvorom der var Uenighed i Fjor, fremføre Resultatet af Kommissionens Undersøgelser. Naar jeg i saa Henseende indskrænker mig til, hvad der angaar Kjøbenhavns Befæstning, maa det erindres, at et af Spørgsmaalene var det, om de foreslaede Befæstninger vare tilstrækkelige eller ikke, og om de nødvendigvis maatte suppleres med yderligere Anlæg. Kommissionen undersøger først, hvorvidt Befæstningen er tilstrækkelig betryggende imod et Bombardement, og gjør denne Undersøgelse først for Søbefæstningens Bedkommende. Den anstiller her en meget udførlig Undersøgelse, som det vil være for vidtløftigt her at komme ind paa, — vedrørende Skibspantserets Modstandssevne og Kanernes Virkeevne, og som Konklusion deraf udtaler Kommissionen sig saaledes: „Kommissionen mener derfor, at Søbefæstningen, naar den forstærkes som angivet i Lovforslaget, yder en virksom Garanti imod et Bombardement fra Sø siden.“ Kommissionen foreslaar en mindre Forandring med Hensyn til Forterne ved Drogden, idet den nemlig mener, at det maa være rigtigt at flytte Strickers Batteri længere mod Syd og dermed at forene det Kystbatteri, der er foreslaet noget Nord for Drogden. I saa Henseende skal jeg bemærke, at jeg selv ifjor havde omtalt det som usikkert, navnlig at lægge Strickers Batteri sydligere. Efter dette Forslag siger Kommissionen saaledes: „Særligt naar den her antydede Koncentration af Skytset paa hvore Flot bliver gjenført, anser Kommissionen den foreslaede Befæstning af Kjøbenhavn mod Sø siden som forsvarlig, i det Mindste indtil der er holdes et nyt Panttermateriale, der fuldstændig tager Magten fra Skytset, eller en ny Installation af dette ombord, der tilstedeværet et Bombardement paa langt større Afstande end nu — to Eventualiteter, som dog ikke skjønnes sandsynlige.“

Kommissionen gaar dernæst over til at undersøge det samme Spørgsmaal for Kjøbenhavns Landbefæstning først, hvad man kan regne for Bombardementsgrændsen; her til har man naturligvis samlet Angivelser om